21 de gener: Sant Fructuós, bisbe i màrtir, i sants Auguri i Eulogi, diaques i màrtirs

Text de l'Evangeli (*Jn* 17,11b-19): En aquell temps, Jesús alçà els ulls al cel i pregà dient: «Pare sant, guarda'ls en el teu nom, els que tu m'has donat; que siguin una sola cosa com nosaltres. Quan estava amb ells, jo els guardava en el teu nom, els que em vas donar. I [els] vaig custodiar, i cap d'ells no s'ha perdut si no és el fill de la perdició, perquè es compleixi l'Escriptura. Però ara vinc a tu, i dic aquestes coses en el món perquè tinguin ben plena la meva joia en ells mateixos. Jo els he donat la teva paraula, i el món els ha odiat perquè no són del món, igual que jo no soc del món.

No et prego que els treguis del món, sinó que els guardis del Maligne. No són del món, igual com jo no ho soc del món. Santifica'ls en la veritat. La teva paraula és la veritat. Així com tu m'has enviat al món, també jo els he enviat al món; i jo mateix em santifico per ells, perquè també ells siguin santificats en la veritat».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jo els he donat la teva paraula, i el món els ha odiat»

Mn. Josep VALL i Mundó
(Barcelona, Espanya)

Avui celebra l'Església a les diòcesis de Catalunya la festa de sant Fructuós, bisbe i màrtir i dels seus diaques màrtirs Auguri i Eulogi. Del martiri dels tres n'estem ben informats per les Actes autèntiques, en concret, per l'anomenada Passió dels sants màrtirs Fructuós o Fruitós, Auguri i Eulogi. Moriren pel foc un dia com avui, el 21 de gener de l'any 259, sota els emperadors Valerià i Gal·liè. Comença la missa d'aquests sants amb aquestes boniques paraules que sintetitzen perfectament la seva vida d'entrega i amor en llur servei episcopal i diaconal: «Més abrandats per l'amor de Crist que per les flames del foc, Fructuós, Auguri i Eulogi, com els tres joves llançats al forn, donaren amb alegria testimoni de la resurrecció que esperaven».

Tots els cristians hem de donar testimoni de Crist. Fins i tot, donant la mateixa vida si calgués fer-ho. «Si

el gra de blat, caient en terra, no mor, es queda ell sol» (Jn 12,24), és a dir, no dóna fruit. Els nostres sants tarragonins varen donar molt de fruit durant la seva vida, com a ministres de Crist, amb la paraula i l'acció; però al final en donaren del tot, com tants d'altres màrtirs d'aquells temps de persecucions, lliurant la vida en un cruel martiri. Davant el plorós poble de Déu que assistia a l'Amfiteatre tarragoní, Fructuós els animava dient-los: «No us mancarà pastor, i l'amor i la promesa del Senyor no podran fallir, ni en aquest món ni en l'altre. Perquè això que esteu veient és feblesa d'una hora». Tarragona sempre ha destacat pels seus bons pastors.

Tertul·lià, l'escriptor cristià, havia ja afirmat, pocs anys abans, que «la sang dels màrtirs és llavor de cristians». Així succeí de seguida a la ciutat imperial. El cristianisme, des d'aquella Seu, s'estengué ràpidament cap a d'altres llocs. Què bé ens ve recordar aquells versos del poeta pre-cristià romà Virgili aplicats a Fructuós i als seus dos diaques!: «S'hi posa un tany de planta fructuosa / i no passa llarg temps, i un gentil arbre / al cel aixeca son brancatge fèrtil / meravellant-se de la fulla nova / i d'unes fruites que no són les seves».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «No us ha de mancar pastor, ni és possible que faltin la caritat i la promesa del Senyor, ara i aquí com en el futur. Això que esteu veient, no és sinó sofriment d'un moment» (Sant Fructuós, màrtir)

- «Els màrtirs i la comunitat cristiana van haver de triar entre seguir Jesús o el món. Per a molts, això va significar persecució. Estaven disposats a grans sacrificis i a despullar-se de tot el que els pogués apartar de Crist, perquè sabien que només Crist era el seu veritable tresor» (Francesc)

- «(...) Jesús, el Fill a qui el Pare ho ha donat tot, s'ha lliurat del tot al Pare, i, alhora, s'expressa amb una llibertat sobirana pel poder que el Pare li ha donat sobre tota carn. El Fill, que s'ha fet Servent, és el Senyor (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.749)